

[Inge Krogh.]

steren omtaler en artikel, som har stået i Ugeskrift for Læger nr. 31/76, og han kalder den en opsigtsvækkende artikel. Den handler om de leverskrumpninger, som har været omtalt før her i debatten. Men ministeren nævner ikke, at der i denne artikel stod: at under alkoholforbudet i USA faldt antallet af leverskrumpninger til det halve. Under en vinrationering i Frankrig faldt antallet til en femtedel. I Sverige steg antallet til det firdobbelte og i Finland til det seksdobbelte i tilslutning til, at der kom flere udskænkingssteder og salgssteder.

Som sagt går vi ikke ind for et fuldstændigt forbud, men det er vigtigt, at vi i folketinget gør os klart, hvor stort problemet er, og kan gribe ind.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Når det gælder spørgsmålet unge og alkohol, kan der jo nok være grund til at efterlyse en holdning. Jeg vil vove at påstå, at der er ikke mange, der tør give udtryk for, hvor de står, når det gælder alkohol og ungdom. Diskussioner, debatter, konferencer er der ikke mangel på. Men hvad bliver resultatet? En gang snak om problemerne alt imens man søger at reparere de skader, der er sket.

Tv havde for en tid siden en udsendelse om de unges forhold til alkohol, og jeg var så heldig selv at se udsendelsen, som jeg må sige var en utrolig ensidig udsendelse. Man fik det indtryk, at når bare de unge fik lov til at prøve alkohol, skulle de nok få et fornuftigt forhold til det. Jeg spørger: hvorfor så vi ikke de unge, som havde lidt nederlag, som under indtagelse af alkohol havde begået kriminelle handlinger? Det kan udmærket godt lade sig gøre, første gang man er fuld. Hvad med de mange unge og yngre voksne, som i dag har et alkoholproblem? De var jo overhovedet ikke med. Det var de stærke unge, vi så i udsendelsen, som selv klarede at trække grænsen, og der er heldigvis også mange af dem, men hvad med de andre? Hvorfor drikker unge? Vi får mange forskellige svar, hvis vi spørger dem. De voksne forbillede. Skal vi feste eller prøve på at komme hinanden ved, jeg tænker her på gadefester m. m., er det en selvfølge for de fleste, at der serveres alkohol. Unge må få det indtryk, at der ikke kan festes uden spiritus. Vi har ikke noget, der binder os sammen, og derfor vælges alkohol som samlingspunkt. Ingen

mening i tilværelsen er også et argument, og det er en anklage mod os voksne, som ikke tør give udtryk for en livsholdning. Vi er blevet rodløse, vi forkaster vor kristne kulturarv, men sætter ikke noget i stedet. Spørgsmålet er, om vi er i færd med at blive et holdningsløst folk. I vor iver for at virke frie og ikke at ville påvirke børn og unge har vi svigtet dem og givet dem en frihed, som ikke kan efterfølges af ansvar. Derfor bliver ansvaret de voksnes. Det lyder så besnærende, at vi ikke skal have forbud og restriktioner, heller ikke når det gælder de unge. De skal gøre deres erfaringer, men spørgsmålet er, til hvilken pris disse erfaringer gøres, og om vi bare skal se på, at de udnyttes økonomisk.

Kristeligt folkeparti lægger stor vægt på oplysning, men vi tror ikke på, at oplysning alene gør det. Vi ønsker derfor forbud mod salg, servering og indtagelse af alkohol på offentlige steder, herunder skoler, klubber m. m. for personer under 18 år, og der skal ingen udskyldning være for, at man ikke kan se, hvor gamle de er. Der skal forevises legitimation, og det kan man f. eks. forlange fra 18 til 23 år. Og det skal forevises for at få lov til at købe eller få serveret øl og spiritus. Vi må endvidere have skærpede straffebestemmelser, ikke for de unge, men for de personer, som serverer for dem eller tillader, at de nyder spiritus i deres lokaler. Her tænker jeg på cafeterier o. lign., hvor en ung over 18 år henter spiritussen, men hvor det drikkes af nogle under. Vi må kunne forlange ansvaret placeret, når unge under 18 år under påvirkning af spiritus kommer ud i kriminalitet. Det vil utvivlsomt virke forebyggende, at man pådrog sig et medansvar for de handlinger, som måtte blive begået af de personer, som man var årsag til var blevet berusede. I dag er det så nemt at sige, at det er samfundets skyld. Et samfund må beskytte de svage. Til denne gruppe hører børn og unge. Det er de allersvageste, vi svigter, når vi intet gør for at beskytte dem. Fru Karen Thurø Hansen nævnte noget om forældrene. Jeg er helt enig i forældreansvaret, men vi svigter forældrene ved ikke at ville have nogen form for forbud og restriktioner for unge, og mange forældre er utrygge i dag. Det, forældrene bygger op, og det, man kalder gode alkoholvaner, som man lærer dem derhjemme, vil andre nedbryde, fordi gruppepresset er meget stort og svært at modstå for mange unge. Derfor vil jeg slutte